

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30
Borisori nefrancoate nu se pri-
meso.—Manuscrisuri nu se
retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Duke Nachst.,
Nux. Angenfeld & Emeric Los-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachst. Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Julius
Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmonid pe o colônă
10 bani pentru o publicare.—
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială.—RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 or., pe șase luni
12 or., pe trei luni 6 or.
N-rii de Duminică 2 A. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franco.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-ii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 20 or., pe șase
luni 10 or., pe trei luni 5 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 or., pe 6 luni 12 or., pe trei
luni 6 corone.— Un exemplar
10 bani.— ATĂT abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 256.

Brașov, Joi 21 Noemvrie (4 Decemvrie).

1902.

Din cauza sfintei sărbători de mâne, Joi,
Intrarea în biserică, țiarul nu va apăre până
Vineri, sêra.

Fómete.

Das ist die Zeit der schweren Not!
A. v. Chamisso, Canon.

(a) Bêtrâni sciu sê povestescă
de timpuri grele, de rêsboie, de
ciumă și holeră, de fómete și de
alte feluri de necasuri, cari au dat
peste capul lor.

Pe scórțele cărților bisericesci
se vede scris pe ici colo, cu buch
cirilice, cum în anul cutare au fost
inundații mari în țêră, ori ploii multe,
ori secetă și nu s'a făcut nicî hrană
pentru ómeni, nicî nutreț pentru
vite. Ómenii măcinau coceni până
mai aveau de unde, apoi muriau
de fóme, ér pentru hrana vitelor își
desvăliau casele și șurile și cu pa-
iele înegrite de tempestăți mai în-
trețineau rêsufierea în bieteile dobi-
tócê, de pe o și pe alta.

Și când Dumneșeu trimitea
câte o asemenea pacoste pe capul
ómenilor, se numêrau anii de la
acea pacoste, așa că până în ziua
de astăzi mai auđi câte pe un moș-
nég spunênd, că s'a născut pe vre-
mea, când a fost fómete cea mare,
ceea-ce însemnêză atâta, că s'a năs-
cut la 1816.

Nicî nu se pomenește de atunci
vr'o fómete, care sê se pôta asê-
mêna cu cea de la 1816. Nu dór,
că n'ar fi fost și de atunci inundații
și secetă, dér de atunci s'au mai
perfecționat mijlócêle de comuni-
cație, s'au mai apropiat țêrile unele
de altele prin căile ferate și prin
vapóre, așa că decă se întêmpla,
sê nu fie recoltă în vr'un ținut, se
aducea pâne din alte țêri, unde re-
colta a fost bună, căci Dumneșeu
scie sê întocmescă lucrurile și face,
ca sê fie recoltă abundentă într'o
țêră, când în altă țêră se incuibă
fómete.

La 1899 s'au adus din România
sute de vagóne de păpușoiu în Ar-
deal și ómenii făceau împrumuturi
și își cumpêrau de mămăligă și de
mălăiu, ér în anul ce a urmat, fiind
lipsă de nutreț în România, Ardealul
a fost acela, de unde se trimiteau
sute de vagóne cu nutreț bun, ca
sê aibă vitele cu ce se hrăni, până
se va desprimăvâra...

Vara trecută a fost fatală pen-
tru unele ținuturi din Transilvania
și Ungaria. Ploile cele multe au
provocat inundații, ér inundațiile au
nimicit tóte speranțele agricultorilor.
În Ungaria de nord, în Maramureș,
în părțile de nord-vest ale Transil-
vaniei, ómenii sunt amenințați cu
fómete, birurile sunt grele, hrana
lipsește, ómenii au ajuns la des-
perare

Unii mai prevêdători au făcut
întrebare pe la Brașov, pe la Brăila,
se vadă cum se vinde vagonul de
cucuruz. Rêspunsurile n'au fost fa-
vorabile. Prețurile sunt urcate din
cale afară. Speculanții, cari deter-
mină prețurile, sciu sê-sî facă soco-
têla pe contul miseriei ómenesci.

Din când în când se mai ridică
glasul câte unui bărbat în camera
deputaților din Budapesta sêu în con-
gregația vr'unui comitat, implorând
intervenția guvernului întru alinarea
miseriei... Nu scim însê, care va fi
efectul produs de aceste glasuri iso-
late, căci guvernul este ocupat din
cale afară — cu opera uriașă a con-
struirii statului național!

Și totuși, am crede noi, datoria
guvernului ar fi, sê deschidă baierile
vistasierii publice pentru ușurarea si-
tuației critice, în care se află popu-
lația amenințată de fómete din co-
mitatele Bereg, Ung, Maramureș,
Solnoc-Dăbăca.

Alătura cu sumele, ce se chel-
tuiesc pentru „cultura națională“,
dreptatea ar cere sê se voteze și
sumele necesare, din cari sê se în-
lesnescă traiul cetățenilor lipsiți din
acele comitate. Nu e vorba aici de

milă, ci de un împrumut efitin, prin
care locuitorii sê fie scăpați din ghia-
rele cămătarilor, de un împrumut
ieftin și de activarea grabnică a lu-
crărilor publice, unde locuitorii prin
muncă sê-sî câștigue existența.

Îmbunătățirea sorții țêranilor
fără deosebire de naționalitate, ar
trebui sê formeze prima grijă a gu-
vernului, procurarea de isvóre de
câștig pentru brațele muncitóre, cu
un cuvênt mai multă solitudine
pentru situația economică!

Acéstă solitudine ar trebui
sê fie cel puțin tot așa de intensivă
cum este solitudinea, ce o manifestă
guvernul, cu vreme fără vreme, pen-
tru interesele pretinse periclitare ale
„națiunei!“

Pactul și tariful vamal german.

O scire telegrafică din Viena spune, că e
aprópe sigur, că tariful vamal german
protecționist se va vota în „Reichstag“-ul
din Berlin până la 31 Decemvrie. Eveni-
mentul acesta va avé o mare influență
asupra raporturilor austro-ungare. Decă se
va înființa tariful vamal german, se pôte
aștepta denunțarea convențiilor comerciale.
În Viena se crede, că sub presiunea eve-
nimentelor din Germania, se va încheia
și pactul austro-ungar.

„Problemă militară maghiară.“

Sub titlul acesta „Bud. Hirnap“ de la 2
Decemvrie publică un lung articol în
préjma desbaterei proiectului militar în
comisiunea financiară a camerei ungare.
Êtă ce scrie între altele:

„Trebue îngrijit, ca de acum înainte
cetățen ungar sê nu pôta fi ofițer în acti-
vitate sêu în rezervă, în armata comună
sêu la marină, decă nu cunoște limba ma-
ghiară în vorbire și scriere. Scim, că prin
armată naționalitățile pot sê ignoreze și
ađi instituțiile statului maghiar. Avem
cetățeni de patriotism dubiu înăuntru și
în afară de țêră, cari își cresc copii în
școle austriace sêu strêine, cu deplina
ignorare a limbei și culturii maghiare,
căci dór' vor fi ofițeri din ei. Decă esis-
tența armatei comune și cu limbă strêină

e păgubitóre din punct de vedere al nă-
cazurilor nóstre de naționalitate, atunci
cu dreptul putem pretinde măcar atâta
ca armata însași sê nu hrănescă tenden-
țele contrare statului și sê nu dea națio-
nalităților causă de a presupune, că pot
afla refugiu în cadrele armatei, de unde
nepedepsit pot sê-sî bată joc de institu-
țiile patriei maghiare.“

Grozav de multe pretensiuni au șo-
viniștii. Are dreptate Mocsary când dice
în capitolul despre cestiunea naționalită-
ților, pe care îl dăm în traducere, că după
părerea șovinistilor, în Ungaria nimeni
nu-și pôte câștiga sciință și cultură,
decât în limba maghiară.

Cehi și Germani. Din Viena se
anunță, că clubul Cehilor a hotărît sê nu
se pronunțe asupra atitudinii sale în vii-
tor, până când nu i-se va presenta elabo-
ratul comisiunii ceho-germane. De la
acest elaborat atêrnă, decă deputații Cehi
vor puté să facă concesioni, fără de a nu
se pune în opoziție cu alegătorii lor.

„Narodni Listy“ declară, că ori-ce
încercare de a determina pe Cehi sê nu
facă opoziție provisorului, va rămânê za-
darnică, cât timp încercarea nu va fi pre-
cedată de restabilirea limbei interne de
serviciu cehice.

Ludovic Mocsary

despre cestiunea naționalităților.

— Urmare 4. —

Programul netăinuit al maghiarisă-
rii, program pe care, cu ignorarea le-
gei de naționalitate, l'a primit guvernul,
l'a primit însă-și legislativa prin legile
despre învêțământul primar și „kisdedov“-
uri, ér *pressa* periodică îl vestesce una-
nim, — acest program este *declarare de
rêsboiă contra naționalităților*. Urmarea
încât pentru naționalități, nu pôte fi alta,
decât punerea lor în stare de *apêrare*. În
mare și în mic, decî, situația stă așa, că o
jumătate din locuitorii țêrii se pun pe pi-
cior de rêsboi față cu cea-laltă jumătate,
și maghiarimea, care e partea *ofensivă*,
și-a luat ca problemă chiar *contopirea*

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Carcassa.

De Guy de Maupassant.
— Fine. —

Incepea sê sufle vântul mai tare și
valurile se isbeau mai vehement de pârții
carcassei. Mê sculai, un vânt puternic mê
lovi în față; începù o furtună!

Englesul observă acêsta de odată cu
mine și dișe: „Asta ar fi rêu pentru noi,
asta...“

Sigur că era rêu pentru noi, căci fur-
tuna însemna mórte sigură în valuri, decă
aceste ar fi isbit și numai cu puțină tãrie
carcassa, care era așa de spartă în tóte
încheieturile ei, încât ar fi ajuns o singură
sguduire mai tare, pentru-ca s'o sfârșim
de tot.

Și cu cât deveneau mai tari lovitu-
rile valurilor, cu atât crescea spaima nós-
tră din secundă în secundă. Marea începù
a face se apară acum prin întunecime linii
ungii și albe de spumă și sê dispară éráși pe

când fiecare val, care făcea sê tremure
rêmășițele vasului „Maria Iosif“, ne îngro-
zia până la suflet.

Englesa tremura. Am simțit'o, căci
eram răzimați strîns unul de altul și mê
cuprinse o nespusă dorință de a o stringe
în brațele mele.

Departa în linie dréptă, spre stânga
și spre dréptă, strălucneau farurile de lângă
țêrm, faruri albe, galbine, roșii, cari ne
primeau ca nisce ochi monștri uriași și
par'că ne pânduau lacomi sê vadă când
vom dispãre în valuri. Unul din ei mê nê-
cãjea cu deosebire, căci se stingea după
câte trei decî de secunde, pentru-că îndată
după aceea sê lucescă din nou. Era sigur
un ochi, un ochi c'o pleópă, ce fără înce-
tare cădea pe privirea lui plină de foc.

Din timp în timp aprindea Englesul
câte un chibrit, pentru a se uita la cé-
sornicul lui, pe care îl puné apoi ér tãcênd
în buzunar. De-odată însă își strigă, peste
capetele fiicelor sale, cu demnitate și se-
riositate: „Domnul meu, îți doresc un an
nou fericit!“

Era mieđul nopții. I-am întins mâna

mea pe care o scutură. Rosti pe urmă o
propoziție lungă în limba englesă cătră
fetele lui și începù de odată se cânte cu
ele împreună:

„God save the queen“. Cântarea rês-
sună în négra și muta nópte, și se pierdù
în marea spațiu.

Mai întâi mi-a venit sê rîd; ér mai
tãrđiu mê cuprinse o puternică și deosebită
emoțiune.

Cuprindea ceva nepêtruns, mãreț
acéstă cântare a celor ce se simt pãr-
siți și espuși a-se preda morței, era un
fel de rugăciune, era ceva ce a-și puté așê-
mãna cu anticul și înălțătorul „Ave Caesar,
morituri te salutant.“

După ce terminară, am rugat pe ve-
cina mea sê mai cânte ceva, o baladă,
ori un cântec poporal, ce voiesce, pentru-
ca sê suportăm mai ușor frica. Mi-a impli-
nit dorința, în câteva minute vocea ei
clară și tinêră străbătù nópte. Ea cânta
sigur ceva trist, căci tonurile erau cam
trãgãnate și eșiau încet dintre buzele ei,
sãltând, ca nisce pasări rãnite, peste unde.

Marea într'aceea crescea și lovea car-

casa tot mai sêlbatic. Nu mê mai gân-
deam la altceva, decât la vocea ei. Și-mî
înfățisam sirenele. Decă ar fi trecut pe
lângă noi o corabie, ce ar fi simțit atunci
marinarii la auđul cântecului ei? Cugetă-
rile mele lunecau într'un imperiu al vise-
lor. O sirenă! Nu era într'adevêr o sirenă
acéstă fiică a mării, care mê ținù pe loc
în acéstă corabie stricată și găurită, pentru
ca sê cadă în valuri cu mine?

De-odată însê noi toți cincî ne ros-
togolirăm pe bordul corăbiei, căci „Maria
Iosif“ începuse sê se așede pe partea
dréptă. Englesa căduse peste mine, ér eu
nebun, fără sê sciu și sê înțeleg, și în cre-
dință că mi-a bătut ciasul din urmă, o
luai în brațe și o sãrutai cu foc pe obraz,
pe tẽmple, pe pãr. Corabia nu se mai
mișca, și noi cu toții ne traserăm ér în-
tr'un colț la adăpost.

Tatăl strigă „Tinco“, și tineră fată
pe care o ținam în brațe, rêsponse: „yes“
și făcù o mișcare sê se elibereze din bra-
țele mele. În momentul acesta doriaș sin-
cer, ca corabia sê se prãbușescă și sê ne
arunce pe amândoi în apă.

unei jumătăți din locuitorii țării. Privită în general, problema aceasta apare atât de uriașă și așa de abnormă, cum lumea n'a mai vădit asemenea.

Am vădit și vedem și azi încercări ce le fac națiunile mari și puternice, de a contopi fracțiunile de popoare mai mici; *dér ca o parte a populației unei țări, după o existență distinctă de-o mie de ani, să voască a absorbe cealaltă jumătate a populației aceleiași țări*, — așa ceva istoria cunoscută nu ne arată! Și decât mai adăugăm, că inițiativa aceasta se face într'un timp, când principiul naționalității e în cea mai mare dezvoltare, încercarea nu poate fi considerată, decât de o *utopie lipsită de ori-ce basă*.

Nu suntem însă pe deplin în clar cu programul, întru cât maghiarizarea pășese din negura aspirațiunii pe terenul acțiunii. Nu e spus hotărît, care este de fapt scopul spre care se țintesc. Este el ôre acela, ca în țera acesta să nu fie nici Român, nici Sârb, nici Slovac, nici German, ci „tot omul să fie om și Maghiar”? Ori să ne mulțumim cu lozincă despre „cultura maghiară”, a cărei definiție clară este necunoscută până acum, *dér sub care*, probabil, ar fi să se înțeleagă aceea, că întreaga pătură intelectuală a naționalităților să se contopască în maghiarime, *ér* poporul de rînd poate să rămână *extra muros*, problema maghiarizării acestuia putînd fi amînată la tot cazul pentru timpuri mai fericite? Din chaosul șovinisticului (ca să usez de această frază publicistică) concert auzim și ast-fel de voci. Parcă însuși șovinismul s'ar cutremura de problema estra-ordinar de mare a maghiarizării generale, și par-că s'ar mulțumi c'un rezultat mai îngust, par-că cu ôre-care bonhomie și-ar închipui lucrul așa, că în cele din urmă n'ar fi vre-o primejdie, decât ar rămîne în țera specialității și curiosității etnografice, — numai pătura intelectuală să fie odată asimilată Maghiarilor. Înțelesul „culturei maghiare” ar fi *dér*: mijlocirea, ca în Ungaria să nu se potă cine-va ridica la gradul culturai, decât exclusiv prin limba maghiară, și anumit — prin limba de învățămînt maghiară. În chipul acesta s'ar realiza acea unitate culturală, despre care între alții — decât bine îmi aduc aminte — a vorbit și contele Albert Apponyi, ca despre un lucru neapărat necesar.

S'au luat măsuri în amîndouă direcțiile. Legile despre învățămîntul primar și despre „kișdedov”-urî însemnă, că *vrem să atacăm cu maghiarizarea întregul complex al naționalităților, vrem să maghiarisăm totul*. Imprejurarea, că nu poate fi vorba de realizarea legii de la 1868 în partea ei privitoare la școlile superioare, că din potrivă am închis chiar gimnasiile slovâcesci și s'au pus piedeci în calea înființării unui gimnasiu român, arată direcția, că *aici numai unguresce să li-se potă ad-*

ministra știință și cultură celor, cari ni-suesc spre acestea. Șovinismul, deci, nu face distincțiune: lozincă este a maghiariza în sus și în jos pe întreaga linie. Și ar fi bine să se facă distincțiune, căci decât ne-am mulțumi cu politica „unității culturale”, atunci n'ar fi necesar să tragem peste țintă cu măsuri, cum sunt legile despre învățămîntul primar și „kișdedov”-urî, séu cum sunt unele amănunte din activitatea reuniunilor culturale; n'ar fi necesar atunci, ca prin ast-fel de măsuri să îngrămădăm cauze de nemulțumire, ba chiar de amărăciune.

Mare confuzie de idei domnesce în întreaga manuară a afacerii. Se vede, că aici lucrăză fantasiile și sentimentele și *nici pe departe n'am ajuns acolo, ca afacerea de naționalitate s'o chibzuim cu deplin calm ca o cestiune politică și ca o cestiune vitală*.

Deși este ôre-care gradăție în amintele două direcțiuni, e sigur însă, că *amîndouă sunt de-opotrivă utopice*. Programul unității culturale condiționează nu mai puțin de cât o *apostasie în masă din partea păturei intelectuale a naționalităților*. *Dér* principiul naționalității redeşeptat, principal dominant al epocii noastre, cum l'a numit br. Iosif Eötvös, s'a deşeptat tocmai în clasa intelectualilor și se află neîntrerupt în focul cel mai mare; poporul de rînd puțin e atins de el, căci atrocitățile din 1848 ca și cele din revoluția lui Horia au avut un tip mai mult de răscolă țărănească, de cât de naționalitate; astfel de atrocități s'au ivit de nenumărate ori și acolo, unde nu era la mijloc autogonism naționalist, cum a fost de es. în revoluția franceză.

Cine s'ar pută îndoi cu privire la aceea, că inteligența naționalităților se alipește sincer de rassa, limba și naționalitatea proprie? Fie care din ei e pătruns de credința, că servește o cauză mare și măreță, care poate să aibă un strălucit viitor. Cum se poate aștepta de la ei să părăsască masele mari ale naționalității căreia aparțin, să le lase a se cufunda într'o stare, cum e d. e. a Bascilor și Vallonilor, pe când masele acestea pot să formeze tocmai pentru ei un pedestal solid? *Dér* chiar și în cazul când am vré să tragem la îndoală ori-ce idealism la inteligența naționalităților și când n'am vré să vedem în ei de cât ștreberî — ceea ce trebuie considerat de esclus, — ôre nu simplul interes personal egoistic li-ar spune să se alipescă de masele propriei rasse? Pentru importanța individuală și pentru căpătuire, calea acesta pare a fi mult mai sigură, de cât apostavia în masă și contarea pe honorarea problematică a acesteia.

Să ne lăpădam de astfel de halucinații nenorocice; este o curată impostibilitate aceea de ce ne-am apucat; fantomă e totul și nimic altceva, ér prin

góna inutilă a acestei fantome punem în pericol cele mai însemnate interese ale patriei noastre. Influență fatală a avut și până acum și are permanent asupra întregii noastre situațiuni. În ultima analiză la stările nenorocite de naționalitate se poate reduce și aceea, că gemem în jugul raportului de drept public existent, că *aici nu se poate valida adevăratul liberalism*, că atât într'o privință, cât și în alta nu cutezăm a face nici un pas hotărît, *suntem par-că legați de mâni și de picioare pe toate terenurile unde se ivesce necesitatea muncii curate și a activității rezolute*.

(Va urma).

Din „Reichstag”-ul german.

De câte-va zile parlamentul german este teatrul unor scene, cari au produs senzație pretutindenî.

Minoritatea, care până acuma asistase cu destulă răbdare la încercările majorității de a face să trecă prin ôre-ce mijloce proiectul protecționist de tarif vamal, s'a vădit în cele din urmă silită a părăsi atitudinea de până acum și să facă manifestațiuni, cum numai în parlamentul din Viena s'au mai vădit.

Unul din membrii majorității a propus, ca proiectul de tarif să fie votat *en bloc*, — o șiretenie acesta, cu care a căutat să se opue sistemului de obstrucție al socialiștilor.

Din cauza acesta și pentru-că liberalii în cele din urmă fac cauză comună cu centrul, s'a deslănțuit furia socialiștilor, cari au ridicat un sgomot atât de puternic, încât nici oratorii, nici presidentul camerei n'au putut timp îndelungat să-și continue cuvîntările.

Liniștea nu s'a restabilit nici în ședința de pe urmă, căci unul din deputații centrului făcînd o alusiune la desunirea dintre socialiști și liberalii-democrați, socialiștii înscenară un sgomot infernal, împiedecînd pe orator să mai continue.

După o telegramă cu data 1 Dec. din Berlin, minoritatea e firm decisă de a nu lăsa să se voteze *en bloc* proiectul tarifului vamal. Social-democrații și opoziția întregă vor desfășura lupta cea mai estremă contra proiectului.

Sciri din Clușiu.

— 1 Decembrie 1902.

(Pentru noua biserică.) Este cunoscut, că institutul „Economul” a votat pentru biserica română, ce se va edifica în Clușiu suma de 6115 cor. 54 bani și a hotărît a alimenta acest fond în fie-care an cu 2 din procentele cuotei pentru scopuri filantropice. În urma acestui ofert, Consistoriul din Blășișu a adresat institutului următoarea scrisóre:

Onorabilei Direcțiuni a Institutului de credit și economii „Economul”, — Clușiu.

În urma prețuitei scripte a Onorabilei Direcțiuni din 4 Septemvrie 1902, cu care ni-se face ofertul marinos de 6115 cor. 54 bani, pentru edificarea unei biserici nouë gr. cat. române în Clușiu din partea Onorabilei Direcțiuni a institutului de credit și economii „Economul” cu aprobarea din anul 1902 a acelui institut, ne dechiarăm, că primim cu cea mai ferbinte mulțămîntă acest ofert prețios pentru scopul amintit, și ne învoim, ca donațiunea de 6115 cor. 54 bani să se administreze din partea Onorabilei Direcțiuni a institutului de credit și economii „Economul” sub titlul „fondul pentru zidirea unei biserici nouë gr. cat. române din Clușiu”, fructificându-se cu 4% și alimentându-se cu 2% în fie-care an din procentele cuotei statutarie pentru scopuri filantropice.

Binevoiescă Onorabila Direcțiune a lua spre știință această declarațiune a noastră și amăsurați promisiunei sale a ne aduce la cunoștință cu finea fie-cărui an, starea acestui fond, până când vom judeca cum că lipsele bisericii noastre din Clușiu cer ridicarea acesteia averi, spre a-o întrebuița spre edificarea unei biserice gr. cat. nouë în Clușiu.

Dorind institutului de credit și economii „Economul” binecuvîntarea lui Dumneșeu spre a puté face și alte fapte filantropice, rămînem

Blășișu, din ședința consistorială ținută în 21 Octomvrie 1902.

Acastă scrisóre a stîrnit în tôte cercurile interesate pentru edificarea bisericei o generală mulțumire și va întări, credem, avîntul pentru de a ridica cu o și mai înainte noul locaș al Sionului românesc în Clușiu.

(Reconstituirea direcțiunii băncii „Economul.”) Retrăgîndu-se cunoscutul veteran al vieții noastre publice d-l Dr. A. Isacu din direcțiunea institutului „Economul”, prin o scrisóre adresată din Viena, unde a consultat celebritățile medicale, direcțiunea în ședința sa plenară din 28 Noemvrie 1902 cu adîncă durere a luat act de grava stare sanitară a d-lui Dr. A. Isacu, comprobată și prin esperți, și în urma acesteia cu profund regret s'a vădit necesităta de a lua la cunoștință totala retragere din direcțiunea institutului a d-lui Dr. A. Isacu, motivată exclusiv prin considerațiuni sanitare de cea mai serioasă natură, și în urma acesteia a primit cu adevărată părere de rîu demisiunea sa din postul de president și membru al direcțiunii și și-a exprimat gratitudinea sa neștersă pentru tôte serviciile făcute institutului „Economul”, care azi, în urma lucrărilor solide din trecut, stă în prîjma unei epoci de înaltă înflorire.

Tot-deodată direcțiunea, în semn de recunoștință pentru mînoșă activitate a fostului său președinte, a hotărît ca tubloul său să se pună în sala de ședințe.

Despre tôte acestea fostul domn președinte al institutului a fost înștiințat prin o adresă și printr'un estras din procesul verbal al ședinței.

În urma schimbărei arătate s'a ales în aceeași ședință și cu unanimitate președinte al institutului: D-l Artemiu Sarkadi canonic din Oradea mare, *ér* vice-președinte d-l Dr. Elie Dăianu, protopop în Clușiu. Ca membru în direcțiune în vederea domicilierei sale în Clușiu, d-l Victor Ilyés, mare proprietar în Recea Cristur.

(Masa studenților academici din Clușiu.) Acesta instituțiune tot mai mult întîmpină sprijinul meritat al filantropilor români. După un șir de contribuiri mai mici, s'au distins cu daruri mai mari, în urma d-lui Dr. Alexandru Mocsonyi, încă domni Dr. Zosim Chirtop avocat în Cămpeni cu cor. 200 și Emanuel Ungureanu avocat în Timișóra cu 100 cor., dovînd că sunt adevărați amici ai tinerimei.

În urma acestor generose ajutóre s'au mai putut crea pentru restul anului 3 locuri la masa studenților, care astăzi în total ocrotesc 15 studenți universitari. Locurile din urmă s'au conferit următorilor petenți: Silviu Brîndeșu, Camil Negrea și Vasile Greavu.

La acest progres se mai adaugă veștile îmbucurătóre trimise din mai multe părți, după cari direcțiunile unor puternice institute financiare românesce sunt hotărîte de a propune adunărilor generale dotarea mesei studenților academici din Clușiu.

Să le ajute Dumneșeu!

Correspondentul

SCIRILE DILEI.

— 19 Noemvrie

Starea sănătății Maj. Sale monarhului este — după cum se anunță din Viena — satisfăcătóre. Cu tôte acestea la sfatul medicilor, monarhul nu va părăsi încă cât-va timp Schönbrunn-ul și nici nu va da audiențe. *Éta* ce scrie „Wiener Extrablatt”: Probabil că durerile monarhului vor dispăre peste câte-va zile. Maj. Sa se scólă și acum la 4 dimineași resolvă afacerile de stat. La ôrele 5 ia primul dejun, apoi lucrăză *érašî* până la ôrele 9. Dignitarii de curte și ai statului îi fac zilnic raporturi. *Décă* timpul e în cât-va plăcut, monarhul face plimbări prin parcul din Schönbrunn. Starea sănătății monarhului se poate dice că e normală, deși de-ocamdată nu face plimbări

Englesul însă *đise* forțe liniștit: „Asta n'a fost nimic rîu, o mică sguduitură! Cele trei fete ale mele salvate!”

Fiind-că nu văduse îndată pe cea mai mare, a cređut'o perdută!

Mă ridicai încet și observai de-odată, forțe aprópe de noi, o lumină pe mare. Dădui un strigăt, mi-se răspunse. Era o barcă, ce ne căuta. Birtașul hotelului a bănuț nechibzuința noastră și trimise ómeni să ne caute.

Eram salvați: eu eram desperat din cauza acesta! Ne luară în barcă și acosta pluti cu noi spre Saint-Martin, îndêrét.

Englesul își frecă acum mâinile *đicînd* „Bună cină! Bună cină!”

Măncarăm într'adevăr bine în séra aceea. *Dér* eu nu eram vesel, 'mî era dor de „Maria Iosif”.

În *đua* următoare după multe caldure strîngerî de mîna, am fost siliți să ne despărțim, promițîndu-ne de a ne scrie unii altora. Ei plecară la Biarritz. Puțin a lipsit și era să plec și eu după ei.

Eram cu desevêșire neșur, p'aci era să cer mîna fetii. Sunt sigur că, decât

eram numai opt zile împreună, m'ași fi căsătorit cu ea. Omul e câte odată în adever de neînțeles!

Doi ani trecură, fără să aud ceva pozitiv despre ei, când *éta* că primesc o scrisóre de la New-York. Ea se măritase și mă anunțase în special și pe mine. Și de atunci ne scriem regulat în *đua* de anul nou. Îmi istorisește cum trăește, îmi spune de copii și de surorile ei, însă nici odată nu amintesc de bărbatul ei. Și ôre de ce nu? Ei, de ce nu?... *Ér* eu îi vorbesc întotdeuna numai despre „Maria Iosif”... Ea e poté singura femeie, pe care am iubit'o... nu... pe care ași fi iubit'o... adecă... cine poté s'o scie? De la împrejurări atêrnă... și apoi... apoi... tôte trec... Trebuie că ea va fi îmbătrînit tare... firesce, n'ași mai cunoșce-o acum... Ah, fetița de atunci... fetița din carcassă... ce ființă dumneșească! Ea 'mî scrie, că are deja pîr alb... Dómne, asta mi-a fost gróznic să o aud... pîrul ei admirabil blond... Nu, fetița de pe „Maria Iosif” nu mai trăește!... Ce triste... sunt tôte în lumea asta!...

cu trăsura. Nu se scie cu siguranță când va veni la Viena. Până când timpul e neguros. Maj. Sa rămâne în tot cazul în Schönbrunn, căci altfel i-s'ar renoi durerile reumatice.

De la Liga culturală. Duminecă d. m. s'a ținut adunarea generală a Ligei culturale, secția București. Președintele d-l Sava Șomanescu a deschis ședința cu un discurs, pe care l'a terminat cu urări la adresa Regelui. După aceea și-a cetit darea de seamă casierul Bómbá. Președintele Ligei d-l Petre Grădișteanu a comunicat, că Miercuri va ține o conferință d-l Dr. Popovici vorbind despre Bucovina. D-șora Bărsescu își va da concursul.

Zsögöd - Grosschmied. Sub titlul acesta s'au scris multe în timpul din urmă prin foile maghiare. Profesorul de la universitatea din Budapesta Benő Zsögöd și-a reluat, cu aprobarea Majestății Sale, numele tătâne-său și pe care l'a purtat și el în tinerețe așa că acuma iscălesce: Grosschmied-Zsögöd, ba o carte de specialitate tipărită acuma de numitul profesor a apărut sub numele de Grosschmied, fără adausul de Zsögöd. Din cauza acestei restabiliri a numelui, apostolii maghiarisării de nume l'au atacat în mod vehement pe profesor, în urma căror agresiuni profesorul s'a justificat de pe catedră în fața auditorilor săi, spunând că tocmai iubirea față cu rassa sa maghiară (!) l'au îndemnat la restabilirea numelui, căci străbunii lui au ocupat funcțiuni înalte în administrația ungară în comitatele Zemplin și Maramureș. Casul lui Grosschmied este, ori cum s'ar interpreta, un puternic argument contra maghiarisării de nume.

Fomete în Maramureș. În ultima congregațiune a comitatului Maramureș contele Teleki Gyula a prezentat o moțiune, în care propune a se adresa un memoriu guvernului cu rugămintea, ca avându-se în vedere miseria din acel comitat, să se procure din bani publici cucuruz și cartofi și să se pună în vânzare cu prețuri efitine. De asemenea propune a se începe cât mai curând lucrările publice pentru-ca locuitorii să aibă isvor de câștig.

Țarul în Italia. Părechea imperială rusă va merge la Roma în a doua jumătate a lunii Ianuarie, 1903. Ministrul de externe italian Giolitti a luat totă răspunderea cu privire la siguranța personală a suveranilor ruși.

O propunere șovinistă. Inspectorul unguresc de școle din comitatul Zemplin, Beregszászy Istvan, a făcut învățătorilor propunerea, ca cei ce au nume cu accent străin, să și-le maghiarizeze. A mai declarat, că va acoperi el toate cheltuielile împreunate cu maghiarisarea numelor. — Generos inspector!

Intrunirea meseriașilor din București. Duminecă d. m. meseriașii români din București au ținut o întrunire în sala „Dacia“, unde s'au ținut mai multe discursuri referitoare la îmbunătățirea sorții meseriașilor români.

Esecutare în Clușii. Eri era să fie executat în Clușii Fr. Friedrich, asasinul factorului postal. Din cauză însă, că Bali Mihaly, călăul, n'a sosit la timp, executarea lui Friedrich s'a amânat pe astăzi. Tribunalul și procurorul sunt asediați de public, pentru a li-se da bilete. În Clușii nu s'a întâmplat executare de 20 ani.

Schimbare în redacțiunea „Tribunei“. D-l Ioan E. Prodan a luat asupra-si sarcina de redactor responsabil al „Tribunei“ din Sibiu.

Un atentator milos. „Agenția telegrafică bulgară“ dă următoarea știre despre care am fost amintit și eri. Vineri după amăzi, 15 Noembrie v., pe când principele Bulgariei se plimba prin parcul castelului de la Euxinograd (reședința princiară de lângă Varna) a observat pe alee o mică oglindă așezată pe o scrișoare, semnată „anarhist“, și astfel con-

cepută: „Am venit ca să vă omor, d'ér vădând ađi dimineta pe copiii voștri, mi s'a făcut mila și am renunțat la planul meu. Sunt aci“. Făcându-se imediat cercetări, a fost găsit individul, care se numește Kantceff, în vârstă de 22 ani, originar din Razgrad. La interogatoriul ce i-s'a luat, el a declarat, că cetind scrieri anarchiste și-a format convingerea, că datoria lui de om îi dictază, ca să comită crima proiectată. Arma cu care vrea să comită crima, a spus că a aruncat-o în mare. Individul, care pare desechilibrat, a fost arestat.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat de la Lucian V. Bologa 20 cor. întru amintirea lui Mărinel Ios. Pușcariu. Suma acesta s'a depus la „fundațiunea Valeriu Bologa“ pentru masa studenților români din Brașov. Primescă piosul donator cele mai căldurose mulțămite. — Direcț. școlilor medii greco-române.

54 de ani pe tron. Eri s'au implinit 54 de ani de la urcarea pe tron a Majestății Sale. Monarhul nostru a ajuns domnia cea mai lungă dintre toți membri familiei sale. Mai înainte cea mai lungă demnie a avut-o Frederic III. cu 53 ani. Dintre toți împărații și regii numai Ludovic XIV (1643—1715) și Ludovic XV (1715—1774) au avut domnie mai lungă.

Adunare sionistă în București. Duminecă după amiazi s'a ținut în București în localul teatrului Jignița o întrunire sionistă la care au luat parte mai multe sute de persoane. Președintele a invitat publicul să asculte vorbirea rabinului Dr. Niemrower din Iași „pe care nu numai capitala Moldovei, d'ér într'ea Germania îl admiră“ (!). Dr. Niemrower a făcut apel la toți Jidovii, să facă contribuiri pentru înființarea a cât de multe secții sioniste. Rabinul a comunicat, că în Rusia s'au format colonii jidovesci, ér în Germania s'au înființat mai multe societăți sioniste. După-ce și-a terminat discursul, a chemat la sine pe tribună. pe președintele secțiilor sioniste din București și le-a exprimat mulțumirile sale pentru activitatea lor. Eriși se grupază Evreii din România și țin adunări.

Șese lucrători înecați. În apropiere de comuna Zam s'a întâmplat o catastrofă îngrozitoare, în care și-au găsit mărtea șese lucrători. În comuna Zam erau ocupați la tăiat de lemne între alții și Avram Drașcu, Ilie Popescu, Pavel Sătrăceanu, Nicolae Malanscu, Ilie Seculici și Gheorghe Drașcu. Aceștia voră s'era să trecă Mureșul într'o luntre mică, ca să m'ergă în comuna lor situată dincolo de Mureș. Pe la mijlocul Mureșului un sloi de gheață răsturnă luntrea și omenii cădură în apă. Strigătele lor desperate se auđiau pe țerm și câte-va persoane se pregăteau să le sară în ajutor, d'ér era prea târziu. Nu s'a mai găsit de cât luntrea sdrobotită și o căciulă pe un sloi. Nenorocii muncitori erau însurați și în urma lor rămân 27 de orfanii.

Falsificatori de bani arestați. Poliția din Clușii a pus mână pe o bandă de falsificatori de monede. Procurorul Dr. Jeney a pornit cercetare. Amănuntele se țin secret. Arestările s'au făcut în comuna Viștea. Gendarmeria a confiscat o cantitate mare de bani de argint și nichel, cari sunt nise imitații foarte primitive.

Misiunea unui popor nomad la Țarul. Impăratul Nicolae al Rusiei a primit la 25 Noembrie în Livadia misiunea Buriților buddhiști, cari sunt supuși ruși. Misiunea a rugat pe Țarul, să permită și pe mai departe Buriților modul lor de viață nomadă de până acum și să nu le stabilască teritoriul de locuință statornică Țarul li-a răspuns prin'o lungă vorbire, exprimându-și bucuria pentru încrederea ce i-se arată și declarând, că prețuesce mult serviciile supușilor săi. A đis însă că Burjetii trebuie să se conformeze legilor și să părăsască viața nomadă; ei trebuie să-și caute locuința statornică și să

se supună legilor, fiind-că nu se unesc cu cultura în creștere din Siberia și cu interesele economice ale celorlalți locuitori, ca să se tolereze în Siberia seminții de popore nomade.

Mare ger în Italia. În Italia superioară domnesce un frig foarte întins. Termometrul a cădut până la—6 grade Celsius, ceea-ce pentru Milano este o temperatură foarte jósă. Pe piața simplonului a cădut zăpadă de-o jumătate metru și continuă să ningă mereu. Lângă Udine s'a găsit un om în vârstă de 30 ani înghețat.

Mis Forde din Anglia, dorește să dea lecții englese în casă și afară de casă. — Informațiuni de la orele 12—5. Strada neğră Nr. 8.

În magazinul de încălțăminte I. Sabadeanu Brașov, Strada Portii Nr. 10 care de 34 ani se bucură de un renume bun și care posedă un mare sortiment (alegere) de încălțăminte solidă și modernă, de toate soiurile pentru domni, dame și copii, de iernă și de vară, se p'ote procura încălțăminte cu prețuri reduse, foarte ieftin, gata precum și după măsură. Pentru soliditate garantază firma.

Călindare pe anul 1903.

Am primit la Redacție următoarele călindare pe anul 1903.

Călindarul Plugarului, anul XI — a apărut în tipografia A. Mureșianu, Brașov. Prețul cu porto 25 cr. (50 b.). Are un cuprins interesant și variat în partea literară și economică. Portretul și biografia fericitului episcop Mihail Pavel. Inafară de partea calendaristică, literară și economică, călindarul cuprinde pe mai multe pagini: povești, diverse, anecdote și glume. E întocmit anume pentru cărturarilor noștri de la sate și pentru poporul nostru.

„Calendarul Unirei“, editura tipografiei archidiecezane din Blăși, anul IV. Format 8°. Un exemplar 50 bani și 10 b. porto. — Afară de partea calendaristică, cuprinde șematismul clerului provinciei metropolitane unite, urmază biografiile episcopul Mihail Pavel, canonicul Dr. Ion Rațiu, rectorul și profesorul Basiliu Rațiu (decedați). În partea literară materie interesantă, de asemenea și în partea economică. Se află de vânzare la tipografia Seminariului archidiecezan în Blăși (Balázsfalva.)

„Călindarul Poporului“, anul XVIII Sibiu, editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni. Prețul 46 bani. Se află de vânzare la tipografia în Sibiu. Format 8° mic. Cuprins variat mai multe ilustrații.

„Calendarul Poporului Român“, Budapesta, anul I. Se află de vânzare la administrația foii „Poporul Român“, Budapesta. Prețul 40 bani.

În editura lui W. Krafft în Sibiu au apărut următoarele calendare:

„Amicul Poporului“, anul 43 întocmit de I. Popovici. Conține prosă și poezii, articole din sfera economiei, biografii cu portrete. Prețul 60 bani. — **„Posnașul“,** calendar umoristic ilustrat, redactat de Simplex. Anul 8. Prețul 50 bani. — **„Calendarul Sătenului“,** anul 12. Conține prosă și poezii, două portrete cu biografii. Prețul 25 bani. — **„Calendar“,** cu litere cirile, anul 111. Cel mai vechi călindar românesc, Prețul 40 bani.

Literatură.

A apărut:

„Documente și regeste, privitoare la relațiile țerei ruminesci cu Brașovul și Ungaria în secolul XV și XVI. Traduse și resumate din slovenesce însoțite de adnotațiuni istorice și precedate de o introducere asupra diplomaticei ruminesci de Ioan Bogdan, profesor la universitatea din București. — Atelierul grafic I. V. Socecu, București, 1902. Prețul 6 lei.

Un volum 8° mare de 350 pagini. Publicația de față umple un mare gol deschidând istoricilor și publicului un tesaur de documente unice în felul său și de o însemnătate excepțională pentru cunoșterea trecutului nostru politic, economic și cultural.

Documentele publicate în această carte sunt scose din bogata arhivă a Brașovului, cu care oraș Țera ruminescă a stat în intensive relații nu numai comerciale, ci

și politice. Archiva de la casa sfatului din Brașov este plină de privilegiile și corespondențele domnilor români, scrise unele latinesce, altele mai numeroase în slovenesce ér cele mai noue în romănesce.

D-l Bogdan mulțumesc în primul rând d-lui Fr. Stenner, arhivarul orașului, pentru sprijinul ce i-l'a dat, ușurându-i pe cât i-a fost cu putință studiul documentelor. D-l Stenner a binevoit să renunțe anul trecut la un concediu de vară, numai ca să-l p'otă servi pe d-l Bogdan.

Nu înțelegem însă, de ce d-l Bogdan scrie „ruminesci“, în loc de romănesci?

ULTIME SCIRI.

Viena, 3 Decembrie. În cercurile diplomatice de aci se dă o deosebită importanță demersurilor simultane ale ambasadurilor Rusiei, Germaniei și Austro-Ungariei în sensul reformelor pentru Macedonia. Sunt simptome serioase, că Sultanul incredințat că marile puteri interesate în menținerea echilibrului balcanic sunt decise să obțină o modificare pacinică a situațiunii, va face serioase concesii. Cu chipul acesta se speră, că se va evita pericolul unei revoluțiuni generale în Macedonia la primăvară.

Berlin, 3 Decembrie. În culoarele camerei s'a răspândit șirea, că majoritatea parlamentară va face să se voteze ađi mâne proiectul tarifului vamal.

Londra, 2 Decembrie. Țiarul „Globe“ vorbind despre succesiunea la tronul austro-ungar đice, că stările nesigure din Europa orientală ar p'ute fi un memento pentru Ungaria, că ea numai alăturându-se la un stat puternic p'ote să evite s'ortea la care a ajuns Polonia „Globe“ mai đice, că Maghiarii nici-odată n'au dat doveđi de prevedere politică.

„ALBINA“ institut de credit și de economii Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna lui Nov. 1902.

Intrate:

Numărar cu 1 Nov. 1902 . cor.	36,132-22
Depuneri spre fructificare	185,500-24
Cambii rescumperate	334,302-11
Conturi curente	81,850-62
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	35,172—
Imprumuturi pe produse	50—
Monetă	6,649-56
Comisiuni, cupone și efecte	73,891-10
Banci	828,844-55
Interese și proviziuni	43,444-32
Diverse	17,775-09
cor.	1.643,611-81

Eșite:

Depuneri spre fructificare . cor.	123,904-40
Cambii escomptate	417,969—
Conto curent	111,414-85
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	56,876—
Monetă	5,640-30
Comisiuni, cupone și efecte	82,927-82
Interese și proviziuni	1,750-07
Spese și salare	5,329-98
Banci	579,418-08
Diverse	211,740-74
Numărar cu 30 Nov. 1902	46,640-57
cor.	1.643,611-81

N. P. Petrescu m. p. C. Aisăr m. p.
dirigent. cassar.

Iosif Oncioiđ m. p.
contabil.

Sosiți în Brașov.

Pe đia de 2. Decembrie.

Europa: Kassovitz, Gehmacher, Viena; Blum, Sziklai, D-na Baruch, Baum, Pesta; Deutsch, Timișóra; Frâncu, Giurgiu.
București: Gál, Pesta; Heller, Stoper, Viena; Szirmay, Clușii.
Grand: Liszer, Stohermann, S. Sângeorgiu; D-na Peter, Mikoujfalú; Bosin, Apața.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

MISS FORDE.

A young English lady wishes to give English lessons both in and out of house.

At home from 12—5 o'clock.
Schwarzgasse nr. 8.

Călimdarul Plugariului.

A apărut și se poate procura de la tipografia A. Mureșianu — Brașov, „Călimdarul Plugariului“. Prețul, cu porto, 25 cr. (50 bani).

Acest călimdar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obișnuite calendarice, geneologia domnitorilor din Europa, taxe, telegrame și cele poștale, scala timbreilor, Măsurile, tîrgurile din Ardeal și Ungaria și lista advocaților români.

În partea literară vedem portretul bine reușit al repausatului episcop Mihail Pavel cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Să-l urmărim“). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cinci într-o păstaie (poveste de Andersen), Lulea lui moș Radu, Legenda mîntuirii lui și a muncii, de Dim. Dan, „Ăl mîntuie om din lume“ (poesie în dialect bănățeneles) de regretatul tîner poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine reprezentată prin următoarele articole: „Dușmanii economiei“ de Ioan Georgescu; „Plantarea pomilor“ de A. Boldor, „Cauzele de ce sîmănăturile sunt rele“ de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricacioase pomilor și viilor“, „Ce plătesce banul și cum îl crutăm noi?“

După partea economică urmăză pe mai multe pagini diferite „povești“, apoi „Diverse“ și în fine „Anecdote și Glume“. Ca adaos sunt și anul acesta o mulțime de anunțuri.

Cursul la bursa din Viena.

Din 1 Decembrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120 20
Renta de corone ung. 4%	17 95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	90 45
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	97 90
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98 50
Bonuri rurale ungare 4%	200 —
Bonuri rurale croate-slavone	156 75
Impr. ung. cu premii	101 25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	100 95
Renta de argint austr.	120 65
Renta de hârtie austr.	100 30
Renta de aur austr.	91 90
Losuri din 1860.	151 40
Acții de-ale Băncii austro-ungară	15 51
Acții de-ale Băncii ung. de credit	708 —
Acții de-ale Băncii austr. de credit	667 75
Napoleonori	19 09
Mărci imperiale germane	117 50
London vista	239 40
Paris vista	95 25
Rente austr. 4% de corone	95 10

CĂRBUNI de PEATRĂ
Salon, din Petroșeni
se pot cumpăra în Brașov
Strada Porții de sus nr. 6

Cursul pieței Brașov.

Din 2 Decembrie n. 1902.

Bancnot rom. Cump.	18.90	Vînd.	18.94	Galbeni	11.20	10 30
Argint român.	18.80	„	18.88	Lire turcesc	21.40	21 50
Napoleonori.	19.04	„	19.07	Ruble Rusesc	2.54	—
				Mărci germane	117.25	—
				Scris fonc. Albina 5%	101.—	102.—

Pentru a obține un păr bogat și pentru a împedea căderea părului a înlătura formarea mătreaței și a întări pelea capului, se întrebuițați **BALSAMUL de PĂR** a lui **NEUSTÄDTER**
Garantat. Se capătă numai la **EUGEN NEUSTÄDTER**
(760) Farmacia la „Schutz Engel“ Brașov Piața Franz Josif, Tîrgul grăului. 2—10

La Magazinul de haine BÉLA ASCHER

Brașov, Strada Porții nr. 11.

se pôte cumpăra:

- 1 Costum de iernă cu 18 cor.
- 1 palton de ernală negru séu vênăt cu 20 „
- 1 palton scurt de ernală 17 „
- 1 Saco de patinat pentru copii 10 „
- 1 Costum pentru copii dela 3—9 ani 6 „
- 1 Pantalon de ernală 5 „
- 1 Halat 17 „

Cine dorește să aibă un costum bun, elegant și trainic acela se facă cumpărătura necondiționat la

HANS FIELES

în Brașov, Strada Vămei nr. 13,

unde se află tot-deuna un **asortiment mare de stofe**

de **Loden-Tiroles** neintrecut de durabile, precum și

Stofe de Kamgarn

dela cele mai ieftine până la cele mai scumpe. **Kamgarn negru**, Peruvians pentru **costume de salon și fracuri**.

La dorință pot recomanda croitorii bunii, cari sunt în stare să lucreze în 10 ore un costum durabil și fără scăderi.

Recunoscințe număróse.

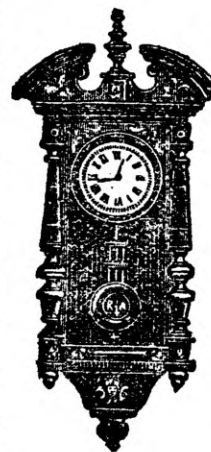
Mă rog de a visita Magazinul meu, fără a fi si it la cumpărătura.

Hans Fieles,

Strada Vămei nr. 13.

Mostre se trimt cu bonificarea speselor poștei.

Ciasornice de părete cu musică

sunt ultima noutate în fabricația ciasornicilor. Aceste ciasornice franțuzesci în miniatură, au lungime de 69 cm., cu căsulia cum arată desernul, care este de lemn de nuc, fin poleită, cu decorație artistică lucrată și la fie-care oră cântă cele mai frumoșe marșuri și jocuri. Prețul cu lădiță și ambalaj **numai 3 fl.** Tot același ciasornic fără musică cu aparat sunător la fie-care oră și jumătate de oră cu lădiță și ambalaj **numai 6 fl.** Aceste ciasornice nu numai că sunt garantate, și umblă esact pe minut, dér este și o mobilă frumoșă, fiind forțe cu gust adjustate. Deștepător cu clopoșel și cadran, care luminéză, **fl. 1.70.** Deștepător cu musică, care cântă în loc să sune, **fl. 6.** Ciasornic Nikel-Remont, **fl. 3.** Ciasornic de argint Remont, cu capac duplu, **fl. 5.50.** Se trimite numai cu rambursă. Ce nu convine, primesc înapoi și restituiesc banii, prin urmare nu-i nici un risic. Prețuri curente ilustrate despre ciasornice, lanțuri, inele, etc. se trimt gratis și franco.

Firma e creștinésă (fondată la anul 1860).

JOSEF SPIERING, Wien, I. Postgasse Nr. 2—22.

„PILSNER URQUELL“

cea mai plăcută **BERE** pentru Sesonul de iernă s'au pus în vênđare **BERE** în 27 Noemvrie a. c.

Atragem atențiunea Oa. public, că în fie-care ți se umple buteliă cu bere prospătă.

Butelia cu 22 cr. numai în Restaurantul Schwarzburg,

unde se vinde și **VINURÎ** curate de Ardeal

Bucătărie escelentă.

3—3, 762

Sz. 11905—1902.

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Greblea Verona végrehajtónak Greblea Candit végrehajtást szenvedő elleni 14 kor. 80 fil. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a sárkányi kir. járásbiróság) területén levő, Grid községben fekvő, a gridi 41 sz. tlkvben Greblea Candit, Jakob és Verona nevén álló

8420/1 hrsz. egész ingtlnra	07 kor.	2715	hrsz. egész ingatlanra	12 kor.
8857	28	3614/1	„	02
9066	21	3813/3	„	03
9568	40	3821/2	„	07
10073	32	3831/2	„	01
10094	34	4 03/2	„	02
10910	16	4818/1	„	03
a gridi 337 sz. tlkvben Greblea An-na és Candit nevén álló		6024/1	„	03
		9440	„	17
1370/1 hrsz. egész ingtlanra	61 kor.	9540	„	39
2079	36	10031	„	27
2560	6	11317	„	03
2585/1	2	11351	„	02

A gridi 368 sz. tlkvben A † 4866 hrsz., 4866/50, 4866/77 hrsz. ingatlanból Greblea Candit jutalékára 10 kor 68 fil, 7 kor. 40 fill. és 353 kor. 60 filléren, végül a 406 sz. tlkvben A † 9691 hrsz. ingatlanból jutalékára 6 koronában ezonell megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik. és hogy a fennebb megállapított kikiáltások az 1902 évi Deczember hó 23-ik napján délelőtt 9 órakor Grid községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi Szeptember hó 25-én napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság.

765.1—1

Schupiter, kir. albiró.